

KLAGANDE

Migrationsverket

MOTPARTER

1. 650218, *alias* , 620525 respektive
620525
2. , 620525, *alias* , 650218 respektive
650218
3. , 901229, *alias* , 911229
4. , 911203, *alias* , 901229

Ombud och offentligt biträde för 1-4:

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Länsrättens i Skåne län, migrationsdomstolen, dom den 22 november
2007 i mål nr UM 283-07, se bilaga
(Migrationsverkets ärenden nr

SAKEN

Uppehållstillstånd m.m.

MIGRATIONSÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Migrationsöverdomstolen bifaller överklagandet och
  - upphäver migrationsdomstolens dom utom såvitt avser beslutet om ersättning samt
  - fastställer Migrationsverkets beslut den 17 januari 2007 med de ändringarna *att* utvisningen av
ska verkställas genom att de
reser till Serbien eller Republiken Kosovo, om de inte visar att
något annat land kan ta emot dem samt *att* förbudet för

att under en tid av
två år återvända till Sverige utan tillstånd från Migrationsverket
ska räknas från dagen för denna dom.

2. Migrationsöverdomstolen fastställer ersättning till som
offentligt biträde i målet till 11 335 kr, varav 8 648 kr avser arbete,
420 kr utlägg och 2 267 kr mervärdesskatt.
-

BAKGRUND

Av utredningen i målet framgår att och samt deras gemensamma barn ansökte om asyl i Sverige den 31 juli 2003 i namnen och . Migrationsverket avlog ansökningarna den 3 mars 2004 och beslutade samtidigt att familjen skulle överföras till Frankrike enligt Dublinförordningen¹. Den 27 december 2004 ansökte familjen återigen om asyl i Sverige varefter Migrationsverket beslutade att på nytt överföra familjen till Frankrike. En tid efter att familjen överförts till Frankrike begärde tyska myndigheter att familjen skulle överföras från Tyskland till Sverige enligt Dublinförordningen. Migrationsverket avlog denna begäran den 19 maj 2005 och hänvisade de tyska myndigheterna till Frankrike.

Den 10 augusti 2005 påträffades och av polis i Sverige. De ansökte då om asyl i namnen och . Migrationsverket beslutade därefter på nytt att de skulle överföras till Frankrike. Den 11 november 2005 överlämnade Migrationsverket verkställighetsärendet till polismyndigheten eftersom och hade avvikit från Migrationsverket förläggning. Den 11 juli 2006 konstaterade Migrationsverket att överföringsbeslutet inte längre kunde verkställas till Frankrike eftersom tidsfristen för överföring enligt Dublinförordningen hade löpt ut.

Den 10 februari 2006 ansökte och , i namnen, och , om asyl i Sverige.

Migrationsverket beslutade den 17 januari 2007 att avslå familjen ansökningar om uppehållstillstånd m.m. samt att familjen

---

¹ Rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat.

skulle utvisas från Sverige. Utvisningarna skulle verkställas genom att familjen reste till Kosovo i Serbien, om de inte visade att någon annan del av Serbien eller något annat land kunde ta emot dem. Samtidigt beslutade Migrationsverket om förbud för alla i familjen utom att under en tid av två år återvända till Sverige.

Familjen överklagade beslutet till Migrationsdomstolen, som i dom den 22 november 2007 beviljade permanent uppehållstillstånd i Sverige på grund av synnerligen ömmande omständigheter enligt 5 kap. 6 § utlänningslagen (2005:716). Även beviljades permanent uppehållstillstånd eftersom migrationsdomstolen inte ansåg det skäligt att dela på familjen.

YRKANDEN M.M.

Migrationsverket yrkar att Migrationsöverdomstolen med ändring av migrationsdomstolens dom fastställer verkets beslut den 17 januari 2007. Till stöd härför anför verket i huvudsak följande.

och har inte gjort sannolikt att de är flyktingar enligt 4 kap. 1 § utlänningslagen eller skyddsbehövande i övrigt enligt 4 kap. 2 § samma lag. När det gäller föreligger det inte skäl att bevilja honom uppehållstillstånd på grund av anknytning till sin son i Sverige. Vid den muntliga förhandlingen i migrationsdomstolen framkom det att inte utövade något umgänge med sonen samt att modern ensam hade vårdnaden om sonen. Någon bevisning om att det nu finns ett fungerande umgänge mellan och sonen har inte visats föreligga. Migrationsdomstolen har funnit att det inte finns skäl som talar emot att bevilja uppehållstillstånd på grund av synnerligen ömmande omständigheter. Domstolen har vidare valt att bortse från vandel eftersom han i samband med den muntliga förhandlingen gett ett trovärdigt intryck och att han har uppgett att han inte längre har för avsikt att leva som han gjort tidigare. Han vill utbilda sig och talar flytande svenska. har inte återopat

några hälsoproblem och det har i domstolens bedömning inte anförts att han skulle ha en svår situation i hemlandet. Det får därmed förstås att det är hans anpassning till Sverige som legat till grund för uppehållstillståndet. Vid en samlad bedömning är det inte möjligt att bortse från upprepade brottslighet i Sverige. Ett uttalande i samband med den muntliga förhandlingen om avsikten att nu förändra sitt liv, en önskan att påbörja en utbildning samt det faktum att talar flytande svenska, är inte omständigheter som är tillräckliga för att ett uppehållstillstånd på grund av synnerligen ömmande omständigheter ska beviljas. Verket anser inte heller att det finns skäl att bevilja honom uppehållstillstånd på grund av anknytning till sin blivande sambo i Sverige. Verket noterar även att saknar giltig passhandling, vilket är en förutsättning för att ett tidsbegränsat uppehållstillstånd ska kunna beviljas. Verket anser inte att uppgiften om att i januari 2008 drabbades av en hjärtinfarkt är tillräcklig för att bevilja uppehållstillstånd på grund av synnerligen ömmande omständigheter. Migrationsverket kan även konstatera att det vid en slagning i Rikspolisstyrelsens misstankeregister framkommer att efter det att den muntliga förhandlingen hållits i migrationsdomstolen förekommer på flera nya punkter i registret. Den omständigheten att Sverige den 4 mars 2008 erkänt Republiken Kosovo innebär inte att det finns anledning att ändra verkställighetsbeslutet eller att det finns anledning att återförvisa målet till verket för ny prövning.

och bestrider bifall till överklagandet och anför i huvudsak följande. I första hand görs gällande att är att betrakta som flykting enligt 4 kap. 1 § utlänningslagen och därmed berättigad till uppehållstillstånd och flyktingförklaring. På grund härav ska även och beviljas uppehållstillstånd och flyktingförklaring. I andra hand ska de i vart fall betraktas som skyddsbehövande i övrigt enligt 4 kap. 2 § samma lag. Om uppehållstillstånd inte beviljas på grund av skyddsskäl, anser de att det föreligger sådana synnerligen ömmande omständigheter att de ska

beviljas uppehållstillstånd enligt 5 kap. 6 § utlänningslagen. –För det fall Migrationsöverdomstolen överväger att ändra migrationsdomstolens dom till deras nackdel, ska målet återförvisas till Migrationsverket för förnyad handläggning. Den överklagade domen är uppe till prövning i hela sin vidd. Det innebär att Migrationsöverdomstolen, till skillnad från migrationsdomstolen, bl.a. har att pröva frågan om skyddsbehov i förhållande till en statsbildning som inte existerade vid de tidigare avgörandena. Förutsättningarna för prövningen av rätten till uppehållstillstånd m.m. har således genom Kosovos självständighetsförklaring uppenbarligen väsentligt förändrats efter att handläggningen i migrationsdomstolen avslutats. De är romer och är som sådana redan utan direkta egna anknytningar till det tidigare serbiska styret en utsatt folkgrupp i den tidigare provinsen Kosovo. Myndigheterna i den nuvarande statsbildningen betraktar dem inte som medborgare i Republiken Kosovo. Det är uppenbart att sönerna och vilka båda är födda i Tyskland, inte kan betraktas som medborgare i vare sig Republiken Kosovo eller i Serbien. –Vad gäller synnerligen ömmande omständigheter m.m. kan noteras att och är under 18 år, att båda är födda i Tyskland och att de saknar faktisk anknytning till Republiken Kosovo och/eller Serbien. har tillsammans med sonen , född den april 2006. träffar ca 3-4 timmar åt gången. Ibland träffar han enbart en gång i månaden, medan han andra perioder kan träffa flera gånger i månaden. Ju äldre sonen blir, desto större behov får av sin pappa. En utvisning av skulle fränta möjligheterna till en normal relation till sin pappa. Det finns därmed förutsättningar för att bevilja uppehållstillstånd på grund av anknytning till sonen enligt 5 kap. 3 a § första stycket 3 utlänningslagen. kan beviljas uppehållstillstånd på grund av anknytning till sin fästmo och blivande sambo Såväl som är födda utanför Kosovo och har levt hela sina liv på flykt och utan den trygghet barn har rätt till. Deras skolgång och uppväxt har blivit lidande härav. Det är vidare välkänt att tonåringar är mer brottsbenägna än andra grupper i samhället och att

brottslighet i tonåren inte behöver innebära brister i vandeln i vuxenlivet. och har nu insett att ett kriminellt liv inte för med sig något positivt för dem. De har redan eller är på väg att fullgöra de straff som ådömts dem. De har, bortsett från de uppgifter som finns i målet om brottslighet, efter sina förutsättningar anpassat sig väl i det svenska samhället. Den utpräglade ungdomskriminalitet som de tidigare visat under vistelsen i Sverige, kan – ställd mot vad det skulle innebära för dem att i unga år på nytt ryckas upp ur en någorlunda ordnad tillvaro – inte vara av den arten att den vid tillämpningen av 5 kap. 6 § utlänningslagen kan utgöra ett hinder för att bevilja uppehållstillstånd.

DOMSKÄL

Uppehållstillstånd på grund av skyddsbehov

Migrationsöverdomstolen gör samma bedömning som migrationsdomstolen när det gäller och skyddsbehov. De är således inte att betrakta som flyktingar eller skyddsbehövande i övrigt i den mening som avses i 4 kap. 1 och 2 §§ utlänningslagen.

Uppehållstillstånd på grund av anknytning

gör gällande att en utvisning av honom skulle frånta honom möjligheterna till en normal relation med sonen . I 5 kap. 3 a § första stycket 3 utlänningslagen föreskrivs att, om inte annat anges i 17 § andra stycket, uppehållstillstånd får ges till en utlänning som ska utöva umgänge, som inte är av begränsad omfattning, med ett i Sverige bosatt barn.

Vid bedömningen av förutsättningarna för umgänge med barn enligt utlänningslagen ska barnets bästa beaktas. Det är barnets rätt till och behov av umgänge med föräldern som ska sättas i fokus. Ett barns behov

av sina föräldrar varierar från individ till individ och även mellan olika perioder under uppväxten. Barnets ålder och mognad har betydelse vid bedömningen, liksom dess hälsa och särskilda behov. Det ska beaktas om det mellan barn och förälder finns en ömsesidig vilja till umgänge. Även barnets och föräldrarnas tidigare umgänge, dess utformning och omfattning, ska vägas in, liksom hur det framtida umgänget i Sverige är tänkt att ske och vilka positiva effekter som kan förväntas följa (jfr MIG 2008:26).

är 16 eller 17 år gammal. Han har tillsammans med sonen som är född 2006. har ensam vårdnad om och umgänget mellan och är såvitt framgår av utredningen i målet endast av begränsad omfattning. Enligt Migrationsöverdomstolen saknas det under aktuella omständigheter förutsättningar för att bevilja uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 a § första stycket 3 utlänningslagen. Ett eventuellt umgänge mellan och kan även tillgodoses på annat sätt än att beviljas uppehållstillstånd, t.ex. genom att han besöker i Sverige.

När det gäller instämmer Migrationsöverdomstolen i migrationsdomstolens bedömning att det inte finns tillräckliga skäl för att bevilja honom uppehållstillstånd på grund av anknytning till sin flickvän enligt 5 kap. 3 a § utlänningslagen.

Uppehållstillstånd på grund av synnerligen ömmande omständigheter

Enligt 5 kap. 6 § utlänningslagen får om uppehållstillstånd inte kan ges på annan grund, tillstånd beviljas en utlänning om det vid en samlad bedömning av utlänningens situation föreligger sådana synnerligen ömmande omständigheter att han eller hon bör tillåtas stanna i Sverige. Vid bedömningen ska särskilt beaktas utlänningens hälsotillstånd, anpassning till Sverige och situation i hemlandet.

Tillståndsgrunden synnerligen ömmande omständigheter är av undantagskaraktär och bestämmelsen ska tillämpas restriktivt. Vid prövning enligt lagrummet ska det ske en sammanvägd bedömning av omständigheterna. Det krävs att omständigheterna är sådana att utlänningsens sammanvägda situation framstår som synnerligen ömmande (jfr MIG 2007:15 och MIG 2007:33). Det är den enskilde som har att visa att förutsättningarna för uppehållstillstånd är uppfyllda (jfr MIG 2007:15 och MIG 2007:43).

I förarbetena till bestämmelsen uttalar regeringen när det gäller barn bl.a. följande. Barn får beviljas uppehållstillstånd enligt denna paragraf även om de omständigheter som kommer fram inte har samma allvar och tyngd som krävs för att tillstånd ska beviljas vuxna personer. Även om bestämmelsen också när det gäller barn endast ska användas i undantags-situationer, behöver barnets situation dock inte vara lika allvarlig som för att en vuxen skulle kunna få uppehållstillstånd. Det kan t.ex. finnas skäl att i högre grad väga in ett barns anpassning till svenska förhållanden i den samlade bedömning som ska göras. Detta innebär alltså samtidigt att barns anpassning till svenska förhållanden inte ensamt kan tillmätas avgörande betydelse. Regeringen understryker vidare att det inte i sig kan anses negativt för ett barn att tillsammans med sina föräldrar och eventuella syskon återvända till familjens hemland och anför att det ställningstagande som tidigare gällt, att det inte kan sägas att det generellt skulle allvarligt skada ett barn i dess psykosociala utveckling att följa med sina föräldrar till ett annat land, i all synnerhet om det rör sig om hemlandet, inte är avsett att ändras genom införandet av 5 kap. 6 § utlänningslagen (se prop. 2004/05:170 s. 195 och s. 281 f.).

Fråga är då huruvida familjen   kan beviljas uppehållstillstånd på grund av synnerligen ömmande omständigheter. Härvid finner Migrationsöverdomstolen, i likhet med migrationsdomstolen, att det inte föreligger sådana synnerligen ömmande omständigheter beträffande

föräldrarna och situation att de kan beviljas
uppehållstillstånd.

När det gäller sönerna och gör Migrationsöverdomstolen följande bedömning. Det är den enskilde som har att visa att förutsättningarna för uppehållstillstånd är uppfyllda. och gör gällande att de är födda utanför Kosovo, att de har levt sina liv på flykt och att deras skolgång och uppväxt har blivit lidande härav. De har nu anpassat sig väl till det svenska samhället och insett att ett kriminellt liv inte för med sig något positivt för dem.

Migrationsöverdomstolen finner att de skäl som och anfört inte är tillräckligt starka för att det ska anses föreligga sådana synnerligen ömmande omständigheter att de ska tillåtas stanna i Sverige. Vid denna bedömning går det inte att bortse från pojkarnasandel i Sverige. och har således inte visat att det föreligger skäl att bevilja dem uppehållstillstånd enligt 5 kap. 6 § utlänningslagen. Migrationsöverdomstolen finner därför att migrationsdomstolens dom i denna del ska upphävas och att Migrationsverkets beslut den 17 januari 2007 i motsvarande del ska fastställas.

Migrationsöverdomstolen konstaterar att Migrationsverkets beslut den 17 januari 2007 innebär att familjen ska utvisas från Sverige och att verkställigheten av utvisningsbeslutet ska ske genom att de reser till Kosovo i Serbien, om de inte visar att någon annan del av Serbien eller något annat land kan ta emot dem. Den svenska regeringen beslutade den 4 mars 2008 att erkänna Republiken Kosovo som en självständig stat med en av det internationella samfundet tills vidare övervakad självständighet. Det har i målet inte kunnat utredas om , och är medborgare i Serbien eller om de numera är medborgare i Republiken Kosovo. Migrationsöverdomstolen finner därför skäl att ange att utvisningen av och

ska ske till Serbien eller Republiken Kosovo, om de inte visar att något annat land kan ta emot dem.

Återreseförbud

I 8 kap. 19 § första stycket utlänningslagen anges att när Migrationsverket fattar beslut om avvisning eller utvisning, får beslutet förenas med ett förbud för utlänningen att under viss tid återvända till Sverige utan att ha tillstånd av Migrationsverket.

Av handlingarna i målet har bl.a. framkommit att familjen har uppträtt under olika identiteter och att de har undanhållit väsentlig information under ansökningsförfarandet. Redan mot denna bakgrund finner Migrationsöverdomstolen att och ska förbjudas att under en tid av två år räknat från dagen för denna dom återvända till Sverige utan tillstånd från Migrationsverket. Utvisningen av bör inte förenas med ett återreseförbud eftersom han har sin son i Sverige.

Ersättning till offentligt biträde

Ett offentligt biträde har enligt 5 § lagen (1996:1620) om offentligt biträde och 27 § rättshjälpslagen (1996:1619) rätt till skälig ersättning för arbete, tidsspillan och utlägg som uppdraget har krävt. Ersättningen för arbete ska bestämmas med hänsyn till uppdragets art och omfattning samt med tillämpning av den timkostnadsnorm som regeringen fastställer.

har yrkat ersättning för sammanlagt 13,75 timmars arbete. Med hänsyn till uppdragets art och omfattning finner Migrationsöverdomstolen att han får anses skäligen tillgodosedd med ersättning för åtta timmars arbete.

Domen får inte överklagas (16 kap. 9 § tredje stycket utlänningslagen).

lagman

kammarrättsråd

kammarrättsråd
referent

föredragande